

EL CASTANYER I LES CASTANYES

Hi havia una vegada, en una tardor, un arbre molt especial: era un castanyer, el primer de la història.

Aquell arbre era com tots: tenia tronc, branques, fulles i arrels, excepte que el seu fruit eren castanyes.

Un dia va reunir totes les castanyes a la banda dreta per explicar-els-hi una cosa molt important. El castanyer els hi va dir:

-Ja sé que sou els meus fills, però si continueu fent-me pessigolles, us deixo anar de la branca en la que esteu.

Totes les castanyes van dir:

-Sí, pare.

Després, totes les castanyes van anar al seu lloc per anar a dormir.

Al matí, per allà les vuit, les castanyes, que tenien entre dotze i divuit anys, van començar a fer pessigolles al pare. Una d'elles va dir:

-Li faré pessigolles al pare perquè és l'únic que em diverteix!

Llavors, unes castanyes van dir:

-Que us tirarà a terra!

I les altres van contestar:

-Això no ho farà mai al nostre pare!

Llavors, les altres també van posar-se a fer pessigolles.

El pare es va despertar, es va enfadar i va llençar totes les castanyes al terra.

En aquell precís moment, passà per allà prop una velleta; es va apropar al castanyer i l'arbre li va dir:

-Cada any, en aquesta estació, et donaré els meus fills, les castanyes; d'elles en podràs fer el que vulguis.

I la velleta va preguntar:

-Són comestibles?

-Sí,- va respondre el castanyer.

Doncs les vendré torradetes al mercat, per treure alguns calerons. Et sembla bé?- va dir la velleta.

-Per mi, perfecte!, - va respondre el castanyer.